

Havien passat desapercebudes, les havíem incorporat sense pensar-hi a molts aspectes de la nostra vida comunicativa; als whatsapps, als missatges de text, als correus... Els fem servir per identificar algunes de les comunicacions en què volem descriure el nostre humor, el nostre estat d'ànim, la intensitat d'una opinió, el que voldríem sentir o desitgem, del que riem o plorem, amb qui estem o voldríem estar... Pictogrames que han passat a ser sovint com un altre alter-ego a través dels quals perfillem millor el que estem comunicant.

Hi ha una falsa innocència?, es pregunta el Observatori de les Dones en els Mitjans de Comunicació a la seva [web](#) en fer una reflexió de les emoticones.

Sembla que són universals, innocents, aparentment asexuals però seguint amb la tònica iniciada per les imatges per pensar us demanaríem que llegíssi amb atenció la senyalètica que afecta a un panel d'emoticones i mireu si podem distingir els que clarament estan assignats a personatges femenins i quines funcions se'ls atribueix.